

Rys.16 Zestawienie i rozmieszczenie elementów wymienionych oraz dodanych.

1 - Przednie zespoły trzonów tłokowych	12 - Prawy zawór zasilający kotła (W)
2 - Nastawiacz powrotny wózka przedniego	13 - Lewy zespół zasilający kotła
3 - Zgarniacze przednie	14 - Lewy zawór zasilający kotła (aW)
4 - Sprężarka budowy Westinghouse'a, z trzycylindrową z wyposażeniem	15 - Zawory podawcze piasku (W) wraz z rurami doprowadzającymi
5 - Prądnica (przeniesiona z dymnicy na prawy pomost)	16 - Zespół zaworów odbiorczych - prawy i lewy (W)
6 - Rura zasilająca sprężarki	17 - Wrzeciona zaworów odbiorczych ze wspornikami
7 - Rura zasilająca prądnicy	18 - Rura zasilająca pompy wodnej
8 - Rura odlotowa prądnicy	19 - Zasilanie podgrzewacza wody parą odlotową
9 - Rura odlotowa sprężarki	20 - Doprowadzenie do podgrzewacza wody pary odlotowej
10 - Przewody powietrzne zbiornika głównego	21 - Rura zasilająca dmuchawki
11 - Prawy zespół zasilający kotła	22 - Boczne poręcze kotłowe

23 - Sterowniki wyrównywacze ciśnienia
24 - Gwizdanka parowa z napędem
25 - Napęd mechaniczny smarownicy
26 - Górne wieszaki latarni (W) z przodu i z tyłu
27 - Poręcz na drzwiach dymnicy
28 - Zamek drzwi dymniczych z rygłem
29 - Manometry na stanowisku obsługi
30 - Kółka (W) na wrzecionach zaworów odbiorczych
31 - Szklne ochronne przy bocznych oknach budki
32 - Tabliczki z godłem, serią i numerem inwentarzowym na parowozie i tendrze
33 - Tabliczki (lub napisy) z serią i numerem inwentarzowym z przodu parowozu i z tyłu tendra
34 - imitacje opraw szkieł na latarniach przednich i tylnych
35 - Przednie węże hamulcowe
36 - Drewniane podwyższenie skrzyni węglowej tendra
37 - Ładunek węgla (naturalny węgiel)
38 - Narzędzia ogniowe
39 - Płyta imitująca podłogę
40 - Tabliczki (lub napisy): „22 m ³ wody” i „7 t węgla”
41 - Siedzenia dla drużyny
42 - Oświetlenie wnętrza budki

Uwaga: „W” oznacza części gotowe firmy Weinert, zaś „aW” - adaptacje części tej firmy po przerobieniu.

ki. Teraz, delikatnie wciągając kabelki z powrotem do wnętrza, ustalamy (bez klejenia!) położenie żarówczki mniej więcej na środku pod dachem budki (będzie się trzymała - odczepy są wystarczająco sztywne) i następnie próbujemy założyć obudowę, umiejętnie „upakowując” kabelki we wnętrzu stojaka. Gdy już obudowa „wskoczy” na miejsce nie mocujemy jej jeszcze, lecz sprawdzamy, czy oświetlenie funkcjonuje prawidłowo - ale nie przez przewody, tylko przez koła parowozu. Żarówczka w budce nie będzie jeszcze świecić - stanie się tak dopiero po połączeniu całości instalacji, a więc i tendra. Dopiero teraz łączymy przewody z podwoziem tendra i sprawdzamy całość. Jeśli wszystko jest w porządku, można przykręcić dolnymi wkrętami obudowę parowozu. Na koniec montujemy napęd smarownicy i sprawdzamy jego pracę.

Ostatnią częścią przy obudowie parowozu będzie uzupełnienie kilku drobnych elementów w postaci: rury odlotowej, sprężarki - drut o średnicy 0,7 mm skierowany od wylotu cylindra parowego sprężarki pod kocioł; rury odlotowej prądnicy - drut o średnicy 0,5 mm skierowany od wylotu prądnicy pod kocioł lub - jak kto woli - do góry, w okolicę gwizdanki (ale pod poręczą); brakujące doloty pary zużytej do podgrzewacza Knorra po lewej stronie, też skierowane pod kocioł, jako wizualne przedłużenie poprzednio wymienionych. Elementy te malujemy na czarno - i to już naprawdę koniec pracy przy obudowie parowozu.

Obudowa tendra

Tender jest w zasadzie wykonany dobrze, toteż jego obudowa nie będzie wymagać specjalnych przeróbek poza kilkoma dodatkami. Pierwszym z nich będzie często spotykane podwyższenie burty skrzyni węglowej dwoma rzędami desek, które wykonamy z forniru, jak na rys. 16 (poz. 36). Sypimy teraz naturalny węgiel, tak jak opisano w ŚK 10/2000. Kolejny szczegół to poręczce wejściowe, te z kółkami. Kto zechce, może je wymienić na nowe z drutu, ale może też po prostu poprawić wygląd owych kółek, rozwierając je delikatnie stożkowym frezem, gdyż są po prostu za grube. Następnie zarówno poręczce, jak i dźwignie hamulca ręcznego malujemy na czerwono, pamiętając o pomalowaniu na biało opraw poręcz. Latarnie „spolszczamy” podobnie, jak te na parowozie, z tym, że nie ma w nich krążków z pleksi zamiast szyb. Blok przyrządów osadzony jest po prostu w otworach cylindrycznych końcówkami, które stanowią jednocześnie szybki latarni. Dlatego trzeba blok usunąć i nawiercenia imitujące światła końcówki wykonać przy końcach tych cylindrycznych końcówek od dołu. Reszta czynności - jak przy latarniach przednich. Tabliczki i napisy: „22 m³ wody” i „7 t węgla” wykonujemy tak, jak we wcześniejszym opisie. Pozostaną jeszcze napisy „Ok1-135” z przodu i z tyłu parowozu na tabliczkach, z których wcześniej usuniemy stare oznaczenia niemieckie. Ponieważ napisy te będą stosunkowo duże, to można spróbować wy-

konać je ręcznie. Lepiej jednak będzie wydrukować je komputerowo (białe napisy, czarne tło), wyciąć i nakleić. Dodatkowo można wykonać narzędzia ogniowe (np. „grace” - krótką i długą), które umieścimy na zaczepach z lewej strony przy skrzyni węglowej. Jak je wykonać? Sami spróbujcie, wystarczy odrobina wyobraźni.

Pozostał ostatni, drobny mankament, a mianowicie rażąca przerwa między parowozem a tendrem. Rozwiązanie jest bardzo proste: wystarczy swobodnie umieścić w środku cienką płytkę o wymiarach 16x29 mm, na której można np. odwzorować z forniru fakturę desek podłogi i spatynować ją. Od spodu płytka powinna być czarna, z boku też.

No i mamy gotowy parowóz. Jeszcze tylko próba jazdy, czyszczenie i...do służby!

Jak zwykle służę pomocą i radą wszystkim zainteresowanym, wdzięczny też będę za wszelkie uwagi krytyczne. Oto kontakt telefoniczny do mnie: do domu 0-44/ 649-11-15 i komórkowo: 0-605/360-551.

Zbigniew Molenda